

4. Foranstående bestemmelser i nærværende artikel hjemler ikke afsenderlandets militære myndigheder nogen adgang til at udøve jurisdiktion over personer, der er statsborgere i eller har fast bopæl i modtagerlandet, medmindre de er medlemmer af afsenderlandets styrker.

5. (a) Modtagerlandets og afsenderlandets myndigheder skal på modtagerlandets territorium bistå hinanden med anholdelse af medlemmer af en styrke eller af et civilt element eller disses pårørende og med deres udlevering til den myndighed, som skal udøve jurisdiktion i overensstemmelse med foranstående bestemmelser.

(b) Modtagerlandets myndigheder skal straks underrette afsenderlandets militære myndigheder om enhver arrestation af et medlem af en styrke eller af et civilt element eller en pårørende.

(c) Dersom et medlem af en styrke eller et civilt element, over hvem modtagerlandet agter at udøve jurisdiktion, er i afsenderlandets forvaring, skal han forblive i dette lands varetægt, indtil der af modtagerlandet er rejst forundersøgelse eller tiltale imod ham.

6. (a) Modtagerlandets og afsenderlandets myndigheder skal bistå hinanden med at foretage alle nødvendige undersøgelser af lovovertrædelser og med at indsamle og forelægge bevismateriale, herunder foretage beslaglæggelse og, hvor der er anledning dertil, udlevere ting, der har forbindelse med en lovovertrædelse. Udleveringen af sådanne ting kan imidlertid gøres betinget af, at de tilbageleveres inden for et tidsrum, der fastsættes af den myndighed, der udleverer dem.

(b) De kontraherende parters myndigheder skal underrette hinanden